

За наукові КАДРИ

СЕРЕДА
16
ЛЮТОГО
1955 року
№ 4 (438)

Ціна 20 коп.

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому Одеському Державному Університету ім. І. І. Мечникова

МОНОЛІТНА ЄДНІСТЬ ПАРТІЇ, УРЯДУ І НАРОДУ

Вся багатогранна діяльність Комуністичної партії і Радянського уряду підпорядкована благородному завданню всемірного поліпшення життя трудящих. Вироблена партією мудра політика — політика побудови комуністичного суспільства, дальшого зміцнення могутності Радянської держави, зміцнення союзу робітничого класу і колгоспного селянства, політика миру і безпеки — палко схвалюється і підтримується нашим народом.

З великим патріотичним піднесенням радянський народ зустрів рішення Верховної Ради СРСР, Декларацію Верховної Ради Союзу РСР, в якій висловлені завітні думи і сподівання будівників комунізму, їх нестримне прагнення до збереження і зміцнення миру. Робітники, колгоспники, механізатори, радянська інтелігенція сприйняли ці документи великої державної ваги, як програму боротьби за дальше процвітання нашої любимой соціалістичної Батьківщини, за створення матеріально-технічної бази комунізму. Висока політична і трудова активність мас яскраво свідчить про монолітну єдність партії, уряду і народу. В тісній згуртованості трудящих навколо своєї рідної Комуністичної партії — джерело сили й могутності соціалістичного суспільства, яке впевнено йде по шляху комунізму.

На мітингах, що тепер відбуваються, радянські люди одноставно схвалюють внутрішню і зовнішню політику партії і уряду, беруть на себе нові, підвищені зобов'язання, заявляють про свою готовність віддати всі сили і енергію священий справі збереження миру.

Величні і хвилюючі перспективи нашого постуального руху вперед. Генеральна лінія партії і уряду в економічній галузі передбачає всемірний розвиток важкої промисловості. Як вказав у промові на Сесії Голова Ради Міністрів СРСР товариш Булганін, лінія на переважний розвиток важкої індустрії, яку партія відстояла в запеклій боротьбі з класовими ворогами та їх агентами, виправдана всім ходом соціалістичного будівництва в нашій країні. Вона відповідає кровним інтересам Радянської держави і нашого народу.

Комуністична партія розробила великі заходи по розвитку сільського господарства, спрямовані на те, щоб забезпечити задоволення постійно зростаючих потреб населення в продуктах харчування, а промисловості — в сировині. В зв'язку з цим важливе значення має рішення січневого Пленуму ЦК КПРС, в якому поставлено завдання в найближчі п'ять-шість років довести щорічний збір зерна не менш як до 10 мільярдів пудів і збільшити виробництво основних продуктів тваринництва у два-два з лишком рази. Для успішного здійснення цих почесних завдань, партійні організації повинні мобілізувати зусилля колгоспного селянства, робітничого класу, підносити на більш високий рівень культуру сільськогосподарського виробництва на базі найновішої техніки і передових методів праці, запроваджувати в життя досягнення новаторів.

Тепер весь радянський народ на-

хненно трудиться над достроковим завершенням п'ятого п'ятирічного плану, виконання якого буде великим кроком по шляху до перемоги комунізму. За державним планом розвитку народного господарства на 1955 рік загальний обсяг валової продукції промисловості намічено збільшити порівняно з 1954 роком на 9 з лишком процентів. Продукція промисловості в цьому році буде на 80 процентів вища, ніж у 1950 році.

В цьому році в сільському господарстві буде проведена серйозна робота по виконанню постанови січневого Пленуму Центрального Комітету партії. Планом намічено значно збільшити виробництво зерна, технічних культур, картоплі, овочів та іншої продукції.

Збільшення ресурсів сільськогосподарської сировини забезпечить дальше розширення виробництва предметів народного споживання. Виконання народногосподарського плану на поточний рік означатиме дальше поліпшення народного добробуту і вимагає найповнішої мобілізації внутрігосподарських резервів, невинного підвищення продуктивності праці.

Затверджений Верховною Радою СРСР Державний бюджет на 1955 рік передбачає вкладення значних коштів у промисловість, сільське господарство, на соціально-культурні заходи. Бюджет Радянської держави — це бюджет миру, бюджет дальшого могутнього процвітання нашої соціалістичної Вітчизни. В цьому документі яскраво відбивається миролюбність радянського народу, вся енергія і зусилля якого спрямовані на боротьбу за створення матеріальних і культурних цінностей суспільства. Зовсім інше становище в країнах панування капіталу. Там лев'яча частка бюджету йде на гонку озброєнь, на роздування воєнного виробництва.

Декларація Верховної Ради Союзу РСР і доповідь на Сесії товариша Молотова, в якій з вичерпною повнотою викладена зовнішня політика партії і уряду, виражають кровну зацікавленість радянського народу в зміцненні миру і дружби між народами світу. Зовнішня політика Радянського Союзу і країн соціалістичного табору ґрунтується на ленінських принципах співіснування різних суспільних систем. Вона знаходить повну підтримку сотень мільйонів людей в усіх країнах земної кулі. Невинно повповнюються і розширюються ряди прихильників миру, все гучніше лунають голоси протесту простих людей проти згубної і злочинної політики агресорів.

Сесія Верховної Ради СРСР з усією силою вказала, що Радянський Союз, спираючись на незламну єдність народів, на свої невичерпні ресурси, сповнений рішимої забезпечити мирну працю своїх громадян і захистити їх від усяких посягань іззовні, буде і далі стояти на варті миру і безпеки народів.

Багатомільйонний радянський народ одноставно схвалює рішення Сесії Верховної Ради. Ще тісніше згуртувавшись навколо рідної партії і уряду, він впевнено дивиться в своє майбутнє, добивається все нових перемог у мирному комуністичному будівництві.

Лекції на факультетах

Цими днями на всіх факультетах були прочитані лекції, присвячені вивченню та обговоренню доповіді В. М. Молотова «Про міжнародне становище і зовнішню політику Уряду СРСР».

На біологічному, геолого-географічному та хімічному факультетах лек-

цію прочитав старший викладач тов. Богуненко, на історичному та філологічному — доцент Петряев.

Лекція була також прочитана у адмінгоспчастині і у робітників технічних майстерень. Її прочитав доцент Ланда.

КОЛЕКТИВ УНІВЕРСИТЕТУ ОДНОСТАЙНО СХВАЛЮЄ РІШЕННЯ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Важливий історичний документ

У великому актовому залі Одеського державного університету імені І. І. Мечникова зібралися студенти, професорсько-викладацький склад, адміністративно-технічні працівники.

Мітинг, присвячений обговоренню підсумків Сесії і Декларації Верховної Ради Союзу РСР, відкриває секретар партійного бюро університету тов. Симоненко. Він надає слово для читання Декларації завідувачому кафедрою основ марксизму-ленінізму доцентів П. Єфремову.

В залі глибока тиша. І хоч кожний з присутніх чув по радіо і читав у газетах текст Декларації Верховної Ради СРСР, але знову вслухується в кожне слово, зважає його історичне значення.

На трибуну один по одному піднімаються викладачі, аспіранти, студенти. Вони палко вітають Декларацію Верховної Ради Союзу РСР, яка є волевиявленням всього радянського народу, всіх людей доброї волі.

В той час, коли американські атомні шалено готуються до нової світової війни, — говорить доцент П. Чухрій, — радянський народ спокійно трудиться на благо соціалістичної Батьківщини, приймає Декларацію, яка стверджує нашу миролюбну політику.

— Чорна і мерзена історія кривавого американського імперіалізму. З першого дня існування радянської влади він прагнув і прагне задущити наш народ, потопити його в морі крові і сліз. Та цього ніколи не було і не буде. Сьогодні ми сильні, як ніколи. Ми монолітні в своєму єднанні з партією і урядом, які ведуть нас від перемоги до перемоги.

— Хай скаженіють американські бізнесмени! Ми не з лякливих! Порох у нас завжди сухий, і ми завжди

готові стати на захист рідної соціалістичної Вітчизни.

Слово надається членові-кореспонденту Академії наук Української РСР професору тов. Цесевичу.

— Декларація Верховної Ради Союзу РСР, — говорить він, — важливий історичний документ, у якому виражена воля всього радянського народу. Цей документ є суворого пересторогою заокеанським розбійникам.

Радянські вчені — проти війни, проти атомної зброї! Ми прагнули і прагнемо до мирного співробітництва. Наша завітна мета — зберегти мир у всьому світі, побудувати світле комуністичне суспільство.

На трибуну піднімається відмінник навчання, студент геолого-географічного факультету тов. Одинцов. Він говорить про глибокі патріотичні почуття радянського студентства, про його любов до Комуністичної партії і соціалістичної Вітчизни, про його прагнення бути гідними синами великого радянського народу.

— Ми, радянська молодь, — закінчує свій виступ тов. Одинцов, — одноставно схвалюємо Декларацію Верховної Ради Союзу РСР. Ми на весь світ проголошуємо:

— Хай живе мир у всьому світі! Геть паліїв війни!

З хвилюючою промовою виступила аспірантка кафедри російської літератури тов. Артюшина, викладач тов. Єрмаков. Вони закликali своєю творчою працею зміцнювати мир у всьому світі.

Мітинг студентів, професорсько-викладацького складу та адміністративно-господарських працівників Одеського державного університету імені Мечникова прийняв резолюцію, в якій одноставно схвалюється Декларація Верховної Ради Союзу РСР.

Гаряче схвалення

Ми, прості радянські робітники, разом з багатомільйонним радянським народом заявляємо: «Ми — мирні люди і війни не хочемо. В нас єдине бажання, і полягає воно в тому, щоб збагачувалася і процвітала наша країна, її міста і села, края і республіки. Ми хочемо щастя для своїх дітей, і впевнені, що кожна мати-трудівниця світу розділяє наші прагнення».

Ознайомившись з матеріалами Другої сесії Верховної Ради СРСР, ми

цілком і повністю схвалюємо рішення, прийняті сесією. Ми гаряче схвалюємо і підтримуємо зовнішню миролюбиву політику нашого рідного уряду і його практичні міроприємства, спрямовані на зміцнення миру в усьому світі і забезпечення безпеки Радянського Союзу. А вороги, які бр'якають зброєю, хай завжди пам'ятають, що наш народ завжди вмів постояти за себе.

М. А. ДЕВАЩЕНКО, Т. П. ЯЩУК.

Ми проти війни

Декларація Верховної Ради Союзу Радянських соціалістичних республік — це, перш за все, думи нашого народу про зміцнення своєї могутності, про послаблення того міжнародного напруження, яке склалося зараз в результаті підготовки імперіалістами нової світової війни, це прагнення нашого народу до зміцнення тривалого миру між народами всіх країн.

В цьому важливому за своїм змістом документі викладена повністю зовнішня політика Радянського уряду, Комуністичної партії країни соціалізму — політика миру і дружби народів всіх країн.

Верховна Рада СРСР в своїй декларації від імені великого народу Радянського Союзу запропонувала всім країнам світу конкретні міроприємства по ліквідації міжнародної напруженості.

Тому все прогресивне людство зустрічає Декларацію Верховної Ради СРСР з великим піднесенням, переконуючись ще раз в тому, що радянський народ не хоче крові, не хоче війни.

Декларація Верховної Ради СРСР покладає і на нас відповідальні і нелегкі завдання.

Повсякденно працювати над підвищенням своїх знань, оволодівати складною технікою роботи над вихованням у людей високого морального духу, зміцнювати обороноздатність наших збройних сил — такі наші найголовніші завдання.

Чи є підстави сумніватись в тому, що радянська людина здатна виконати ці завдання. Безперечно, немає.

Наша велика Батьківщина — мирна країна. Вона нікому не загрожує і не збирається ні на кого нападати. Радянські люди зайняті мирною працею. Але вони уважно слідкують за міжнародними подіями і роблять певні висновки.

Уважно слідкуйте за підступними замислами імперіалістичних паліїв війни і воїни Радянської Армії, які завжди готові дати гідну відсіч любому агресорові.

Д. Р. ЄРМАКОВ.

ПО УНІВЕРСИТЕТАХ КРАЇНИ

Виставка про новий Китай

Недавно в університеті на Ленінських горах відкрилася виставка «Новий Китай на шляху до соціалізму». На ній представлені експонати, що відображають досягнення китайського народу, який іде по шляху будівництва соціалізму.

На урочисте відкриття виставки зібралися представники громадськості університету. З промовами виступили: ректор Московського університету академік І. Петровський, доцент

З. Ігумнова, аспірант біолого-грунтового факультету Ван Сян-мін.

Директор виставки професор Г. Єрмаков ознайомив гостей з експонатами, доставленими з Китайської Народної Республіки.

На відкритті виставки був присутній радник посольства Китайської Народної Республіки в СРСР Сюй Те-мін.

«Московский университет».

Харківський університет

Міцніє велика дружба народів демократичного табору. Яскравим прикладом її є дружні зв'язки між студентською молоддю Радянського Союзу і молоддю країн народної демократії.

Зустрічі з студентами країн народної демократії і присвятили свій комсомольсько-молодіжний вечір сту-

денти третього курсу історичного факультету.

З великою увагою вслухали студенти гарячі виступи своїх закордонних друзів. Вони висловили готовність докласти всіх зусиль для зміцнення миру на землі і дружби між народами.

«Сталінські кадри».

Львівський університет

Група студентів III курсу географічного факультету з великим захопленням працює над створенням атласу сільського господарства Станіславської області.

Під керівництвом доцента А. Т. Ващенко студенти опрацьовують зібрані під час літньої практики матеріали, готують різноманітні карти, картограми, картодіаграми, які увійдуть до нового атласу.

Колектив викладачів та студентів університету часто виїжджає з лекціями та концертами в райони Львівської області. В цікавих доповідях висвітлюються найрізноманітніші питання нашого господарського і суспільного життя.

«За радянську науку».

27 ЛЮТОГО ВИБОРИ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ТА МІСЦЕВИХ РАД ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

ШИРИТИ АГІТАЦІЮ ЗА КАНДИДАТІВ БЛОКУ КОМУНІСТІВ ТА БЕ СПАРТІЙНИХ

ВЕЧІР ЗУСТРІЧІ
З М. Т. ЧУРБАКОВОЮ

12 лютого у великому актовому залі Одеського державного університету зібрався виборці Воднотранспортного виборчого округу № 221 на вечір, присвячений зустрічі з кандидатом у депутати Верховної Ради УРСР старшою крановою Одеського порту Марією Терентівною Чурбаковою.

Відкриває вечір доцент Н. Д. Оленович.

Весь радянський народ,— каже вона,—одностайно схвалює історичні рішення січневого Пленуму ЦК КПРС та Другої сесії Верховної Ради Союзу РСР, спрямовані на зміцнення економічної, політичної та оборонної могутності нашої любимої Батьківщини.

Гарячий відгук в серці кожної радянської людини знаходить Декларація, прийнята Верховною Радою СРСР, в якій твердо сказано, що Радянський Союз, спираючись на непорушну єдність його народів, сповнений рішучості забезпечити мирну працю своїх громадян і оборонити їх від усіх посягань іззовні.

Радянська країна готується до виборів у Верховні Ради союзних республік та місцеві органи влади,— продовжує тов. Оленович.—Кандидатами у депутати висувуються кращі представники робітничого класу, колгоспного селянства та радянської інтелігенції. Наші сьогоднішні збори присвячені зустрічі з М. Т. Чурбаковою, яка, виправдавши довіря своїх виборців, знову висунута кандидатом у депутати Верховної Ради УРСР. Доцент Оленович надає слово довірній особі М. Т. Чурбакової т. Бровченко.

Тов. Бровченко говорить про долю жінки до Великої Жовтневої революції і за радянських часів. У до-революційній Росії жінка вважалася нижчою істотою. Таке ж положення жінки і зараз у країнах капіталу. У деяких капіталістичних державах жінка не тільки позбавлена права бути обраною, але й вибирати. За рівну працю вона одержує у два-три рази меншу заробітну плату за чоловіка; про освіту навіть не має права мріяти.

В радянській країні жінка має рівні права з чоловіком. Нарівні з чоловіком вона працює коло станка, на колгоспних ланах, в наукових закладах, лікарнях, лабораторіях. Нарівні з чоловіком вона залучається до керівництва державою.

Тов. Бровченко розповідає про життєвий шлях М. Т. Чурбакової. Марія Терентівна народилася в 1901 р. в родині вантажника Одеського порту. До революції вона мала змогу одержати лише початкову освіту. Трудову діяльність розпочала посудницею. З 1930 року працювала водієм трамваю. Після визволення Одеси від фашистських загартників М. Т. Чурбакова брала активну участь у відбудові зруйнованого фашистами Одеського порту і з цього часу почала працювати у порту спочатку вантажницею, а з 1945 р.—крановою. Зараз Марія Терентівна—старша кранова порту. М. Т. Чурбакова є ініціатором ремонту крана під час роботи, без зупинки крана, що дає велику економію державних коштів. З 1953 р. Марія Терентівна—член КПРС. Депутат Верховної Ради УРСР, Одеської обласної, а також міської Ради депутатів трудящих, М. Т. Чурбакова сумлінно виконує свої депутатські обов'язки, і немає сумніву, що вона виправдає довіря своїх виборців.

Слово надається другій довірній особі М. Т. Чурбакової т. Ільченко. Нинішня передвиборна кампанія,— каже він,—проходить в обстановці розгортання боротьби радянського народу за дальший розвиток народного господарства, за дострокове завершення п'ятого п'ятирічного плану, в обстановці все зростаючої боротьби за мир у всьому світі. Прийняття Державного бюджету СРСР на 1955 р. викликало нове піднесення

політичної і трудової активності радянських людей.

Далі тов. Ільченко говорить про обов'язки депутатів, які повинні бути справжніми слугами народу. Саме такою є М. Т. Чурбакова. Всі її співробітники характеризують Марію Терентівну як передову робітницю і чуйного товариша. Вона вміло поєднує трудову діяльність з великою державною роботою. Марія Терентівна завжди проявляє велику турботу про виборців, багатьом з них вона допомогла у важку годину.

Агітатор т. Пискарьова розповідає про свою агітаторську роботу і підкреслює, що особливо радісно агітувати за вірну дочку народу М. Т. Чурбакову. Її біографія яскраво відображає духовний зріст людини у вільній радянській країні. В минулому—проста міщанська дівчина з робітничої сім'ї, а зараз—кваліфікована робітниця, яка не тільки керує складними механізмами, але й бере участь у керівництві державою. Хто б міг знати її раніше, в умовах самодержавної Росії? Ніхто. А тепер ім'я М. Т. Чурбакової відоме не тільки в Одесі, але й далеко за її межами.

На трибуну піднімається виборець тов. Ястребенцька.

Вона говорить про прагнення радянських людей до мирної праці, про всенародну підтримку Декларації Верховної Ради СРСР, яка закликає всіх людей доброї волі посилити боротьбу за мир.

— Ми не хочемо війни,— продовжує тов. Ястребенцька,—але якщо нам її нав'яжуть, то всі ми, як один, станемо на захист своєї любимої Вітчизни і дамо гідну відсіч ворогові. Заокеанські ділки забули уроки історії, а їх не треба забувати.

Тов. Ястребенцька закликає в день виборів одностайно віддати свій голос за кандидата блоку комуністів і безпартійних М. Т. Чурбакову.

Молодий виборець т. Закурдаєва говорить про щастя вперше вступити в багатомільйонну армію радянських виборців, віддати свій голос за кращих представників народу.

— Голосуєчи за народних обранців, я проголосую за мир у всьому світі, за щастя і могутність рідної Вітчизни,—так закінчує свій схвильований виступ т. Закурдаєва.

Потім слово надається кандидату в депутати Верховної Ради УРСР М. Т. Чурбаковій, яку тепло зустрічають всі присутні. Марія Терентівна дякує виборців за велике довіря, яке вони виявили, і каже, що докладе всіх зусиль, щоб виправдати це довіря.

Марія Терентівна розповідає про себе: про тяжке життя батьків за часів царату, про свій шлях жінки-трудівниці, про щастя вільної праці, що стала в радянській країні справою честі, доблесті й героїства.

Разом з іншими крановими я завжди прагну перевиконувати виробничі норми,—каже т. Чурбакова.—Своєю працею ми забезпечили виконання річного плану на півтора місяці раніше строку.—Я ясно уявляю собі обов'язки депутата. Висунення мене знов кандидатом у депутати Верховної Ради УРСР покладає на мене нові, підвищені зобов'язання, і я всі свої сили, всю трудову і депутатську діяльність віддам служінню радянському народові.

Із присутніх в залі на сцену піднімається літня жінка. Стоячи коло трибуни, вона просто й задушевно ділиться з присутніми своїми думками про щасливу жіночу долю в радянській країні, каже про необхідність тісного зв'язку депутатів із виборцями, про допомогу депутатів в його роботі з боку виборців.

Закриваючи збори, доцент Н. Л. Оленович закликає організовано й на високому рівні провести вибори і цим ще раз продемонструвати свою єдність, згуртованість і відданість Комуністичній партії й Радянському урядові.

ПАРТБЮРО ПРО АГІТРОБОТУ

Агітаційно-масова робота займає велике місце в діяльності партійної організації Одеського державного університету. Важлива ділянка цієї роботи — агітколлектив. Часто на партійному бюро університету слухаються звіти секретарів партійних бюро факультетів про роботу факультетських агітколлективів серед виборців. Так, 9 лютого 1955 р. був заслуханий звіт секретаря партійного бюро біологічного факультету тов. Дмитрієвського. Партійне бюро відмітило, що агітаторами факультетів проведена певна робота по підготовці до виборів у Верховну Раду УРСР та в місцеві Ради депутатів трудящих. Проведено по шість бесід з виборцями; агітатори факультетів брали активну участь у вечорах для виборців, які влаштовувались агітпунктом і т. д.

Разом з тим партійне бюро відмічає, що рівень агітаційно-масової ро-

боти відстає ще від тих вимог, які ставляться в період підготовки до виборів у Верховну Раду УРСР та у місцеві Ради депутатів трудящих. Партійні бюро факультетів послабили контроль за роботою агітаторів, члени партійного бюро не відвідують вечори виборців. Агітатори нерегулярно відвідують семінари агітаторів і т. д.

Партійне бюро постановило:

1. Агітаційно-масову роботу не обмежувати одною плановою бесідою на тиждень, а систематично роз'яснювати постанови партії і уряду, звертаючи особливу увагу на роз'яснення постанов січневого Пленуму ЦК КПРС і рішення Другої сесії Верховної Ради СРСР.

2. Партійним бюро факультетів підсилити контроль за роботою агітаторів. Заслухати на партбюро факультетів звіти старших агітаторів про роботу в будинках. Агітаторів, які не відповідають даним вимогам, замінити більш підготовленими з

числа професорсько-викладацького складу і лаборантів.

3. Зобов'язати партійне бюро факультету ширше розгорнути агітацію за кандидатів у депутати Верховної Ради і місцеві Ради депутатів трудящих, для чого:

а) познайомити виборців з біографіями кандидатів у депутати,
б) рекомендувати випуск спеціальних стінгазет, присвячених виборам.

4. Зобов'язати членів партійного бюро тов. Степанову, завідувачку агітпунктом тов. Кашубу і секретарів партбюро факультетів більш широко популяризувати міроприємства, які проводяться в університеті, залучаючи велику кількість виборців для участі в їх проведенні.

5. Зобов'язати зав. агітпунктом тов. Кашубу активізувати роботу агітпункту університету з питань міжнародної і внутрішньої політики, краще налагодити облік роботи агітпункту, випустити стінгазету.

АГІТАТОРИ
ІСТОРИЧНОГО
ФАКУЛЬТЕТУ

27 лютого 1955 р. трудящі Радянської України, невід'ємної складової частини СРСР, будуть вибирати депутатів до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад депутатів трудящих.

Агітатори історичного факультету проводять значну роботу в час передвиборної кампанії. Незважаючи на канікули, партійна організація історичного факультету (секретар доц. П. Г. Чухрій) організувала безперебійну і систематичну роботу в будинках. Саме в цей період агітатори-історики одні з перших у університеті перевірили списки виборців і провели, згідно з планом партійного бюро, цілий ряд бесід з виборцями.

Кращим агітатором факультету є студентка V курсу Валентина Яцько. Вона одна з перших перевірила списки виборців. Разом з т.т. Вак, Ерліхман вона провела бесіди з виборцями на такі теми: про підсумки виконання державного плану розвитку народного господарства СРСР у 1954 р., про історичні рішення січневого Пленуму ЦК КПРС, про рішення Другої сесії Верховної Ради СРСР та інші.

Наслідком доброї і серйозної роботи агітатора тов. Яцько серед виборців у будинку по вулиці Червоної Гвардії, 20 є те, що її виборці, всі, як один, були присутні на вечорах, присвячених революції 1905—1907 рр., а також на зустрічі з кандидатом у депутати Верховної Ради УРСР тов. Чурбаковою.

Але на факультеті є і такі агітатори, як т.т. Кульчицька, Кругляк, які несерйозно ставляться до своїх почесних обов'язків. Вони нерегулярно з'являються на семінари, які організовуються партійним бюро для агітаторів.

Потрібно всім агітаторам історичного факультету ріднитись на таких, як тов. Яцько, і посилити передвиборну агітаційну роботу.

Лаборант І. Л. БАТА

Агітатор, студентка геолого-географічного факультету т. Крижанівська серед виборців (Пастера, 50).

ЗА НАШЕ ЩАСТЯ

Наближається день виборів до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад депутатів трудящих. З кожним днем виборча кампанія набуває все більшого розмаху.

Підготовка до виборів у цьому році проходить в обстановці напруженої боротьби радянського народу за розвиток соціалістичної промисловості й сільського господарства, за поліпшення свого матеріального благоустрою, в боротьбі за мир проти паліїв війни. Успіх виборчої кампанії багато в чому залежить від рівня агітаційної роботи серед населення.

Я живу по вулиці Пастера, в будинку № 48. В нашому будинку студентами і співробітниками університету провадиться велика агітаційна робота. За кожним агітатором закріплені певні квартири, в яких він проводить бесіди. В нашій квартирі працює агітатор Крюкова, студентка фізико-математичного факультету. Вона систематично проводить з нами бесіди, знайомить з міжнародними подіями, з життям радянського народу, його досягненнями.

На агітпункті, у приміщенні уні-

верситету влаштовуються вечори для виборців, де можна послухати цікаву лекцію, концерт, переглянути кінофільм. Ми з задоволенням відвідували ці вечори. Мені дуже сподобалася лекція викладача кафедри педагогіки тов. Литовченка про виховання дітей в сім'ї.

Зараз наш агітатор уже перевірила списки, за якими буде проводитися голосування, а також познайомила нас з біографією кандидата в депутати обласної Ради депутатів трудящих тов. Полікарова А. Д., кандидата в депутати міської Ради депутатів трудящих тов. Лесовикова І. А. і кандидата в депутати районної Ради депутатів трудящих тов. Жаренко А. З. Це прості радянські люди, які добре трудяться на своєму посту, сумлінно ставляться до обов'язків, які на них покладені, чуйно відносяться до людей. Так віддамо ж свої голоси за кращих радянських людей, за кандидатів блоку комуністів і безпартійних.

В. А. КЕРН, виборець, що проживає по вул. Пастера, 48.

Краще обслуговувати виборців

Ми присутні на концерті, який дає виборцям колектив художньої самодіяльності нашого університету. Поруч нас сидить виборець з дружиною і дочкою.

Концерт розпочався. В залі спочатку тихо, а потім наростає шумок. Сусіди роблять зауваження, які стосуються до окремих номерів концерту. І ми прислухаємось до їх розмови. «Заплутався трохи товариш»,—говорить чоловік, коли студент I курсу історичного факультету тов. Шевченко читає твір Остапа Вишні «Війни не бувають». «Далі кра-

ще буде»,—заспокоює жінка чоловіка. «Будемо сподіватися».

Та надії не виправдалися. Студентка Крутова одностайно і невизначно читає вірш поета О. Суркова. Співачку Потапову «підвів» акомпаніатор Смирнов.

Кінець концерту наступив раптово. Після не зовсім вдалого читання студенткою Гриценком твору Лебедєва-Кумача «Громкоговоритель» закрилась сцена. Вона не відкривалася хвилини 4—5, а потім тихо, непомітно на сцену вийшов конферансьє і скромно об'явив: «Концерт закінчено».

В комітеті комсомолу ми поцікавились причинами незадовільного проведення концерту. Виявилось, що відповідальні за це міроприємство Бабкін (голова студклубу), Вороніна та Гриценко (фізмат) і Пастушок (біофак) недооцінили всієї важливості концерту. Така безвідповідальність серед наших організаторів спостерігається не в перший раз. Адже 27 січня концерт був зовсім зірваний.

Невже наша художня самодіяльність настільки бідна, що ми неспроможні дати для виборців 15—20 змістовних і цікавих номерів?

С. КОСАРИК.

З НОВИМИ СИЛАМИ, ТОВАРИШІ, ЗА НАВЧАННЯ

Екскурсія студентів в Москву

Екскурсія кращих студентів університету в Москву стала традицією в останні роки. І в цьому році велика група наших студентів різних факультетів у кількості 40 чоловік зібралася на таку екскурсію.

Складено останні іспити, і 22 січня ми рушили до столиці. Більшість із нас їде в Москву вперше. Влаштувалися ми чудово, майже весь вагон в нашому розпорядженні. Весела дорога! Пісні чергуються з жартами, сміхом. В день приїзду всі піднялися дуже рано. Нам сказали, що коли під'їжджатимемо до Москви, буде видно університет. Більш скупчилися біля вікон. Безумовно, ми не раз бачили МДУ на відкритках, але те, що побачили своїми очима, набагато цікавіше. Дійсно, чудова картина. Велична будова вся в огнях.

Ми були схвильовані: адже не значить, що ми вже біля мети, що через декілька хвилин нас зустріне білокамінна Москва.

Зразу ж з вокзалу ми попадаємо в підземне царство—метро, також таке знайоме, хоч ми вперше тут. Через кілька хвилин ми вже їдемо трамваєм на Стромінку, в студмістечко МДУ. Страшенно хочеться їсти, тому поспішаємо в їдальню.

Їдальня МДУ незрівнянно краща за нашу, університетську. Всі страви дуже смачні, а коштують дешево. Не треба чекати годинами обіду, бо в їдальні МДУ впроваджено самообслуговування. Для нас це дуже зручно: адже за 10 днів нам потрібно побачити багато, а часу в нас мало.

З перших днів починаємо оглядати музеї. Правда, ми не встигли відвідати й половини їх. Тільки Третьяківка зайняла 2 дні. Звідси не хочеться виходити: прекрасні картини Рєпіна, пейзажі Левітана, портрети Крамського, чудовий Шишкін і багато, багато інших видатних художників. Кожна картина по-своєму інтересна. Тут же розташована Всесоюзна виставка радянських художників. Кожну картину ми обговорюємо. Багато картин хвилює, біля інших проходиш зовсім байдужий.

Але взагалі виставка справляє гарне враження.

Дуже цікавий Музей образотворчого мистецтва ім. Пушкіна. Крім картин західноєвропейських художників, тут багато цікавих скульптур.

За вікном вагона світало. Ще вчора у вікні можна було бачити безкрай рівнини причорноморських степів Одещини, покряні чіткими квадратами лісостепу. А сьогодні перед очима пробігав милий і близький серцю кожного подольнянин ландафт: горбаста рівнина, вкрита снігом, що іскрилася під промінням ранішнього сонця, і ліси, що то бовваніли на обрії, то підходили до полотна залізниці.

На душі радісно й легко, як кожного разу, коли повертаєшся додому після довгої відсутності. І хоча ще проїжджаєш південну частину області, а до рідної оселі ще сотні кілометрів, вже відчуваєш себе на Поділлі, дома. Поспішаєш як швидше дізнатися, що роблять зараз земляки, що сталося в рідному краю за час твоєї відсутності.

Ось до вагона заходить група дівчат, заходять літні колгоспники. Вслухаєшся в таку знайому й милу подільську говірку. З купе, де розташувалися дівчата, полинула чудова українська пісня. Співають дівчата давнє, бадьоро й голосно. Так вмюють співати тільки в краю Кармелюка, на Поділлі. Голоси хору бринять щастям і молодечою радістю. Характерно, що дівчата майже не співають журливих народних пісень, в яких трудящі Поділля до Великого Жовтня оспівували своє злиденне життя. Спалахує відома народна пісня про Кармелюка. Дівочі голоси виводять її з особливою шанобливістю. З покоління в покоління передається ця пісня про відважного й гордого земляка, який не скорився під панським гнітом. А на Поділлі розгортається такий чудовий зимовий ранок, що хочеться й собі під-

Дуже подобається відвідувачам «Італійський дворик», де розміщені найбільші скульптури.

Були ми в музеї Революції, де зараз знаходиться більшість подарунків Й. В. Сталіну, в музеї В. І. Леніна, в будинку-музеї М. Островського, в музеї-садибі Л. М. Толстого, в музеї М. І. Калініна.

Вразив нас своїм багатством Шереметьєвський палац, збудований руками кріпосних майстрів. Кожний зал красивий по-своєму і зовсім відрізняється від інших. Кругом хрусталь, золото, малахіт. А поряд—кімнати, де знаходяться кнути, якими били майстрів-кріпаків, кайдани, в які заковували їх, портрет кріпака з тавром.

Велике враження справив на нас студентів МДУ. Дійсно, Палац науки. Ми об'їздили клуб, великий актовий зал, гуртожиток, окремі аудиторії, прекрасні обладнані кабінети, читальний зал. Захоплення нашому не було меж.

Побували ми і в мавзолеї. Три наших студенти побували в Кремлі, бачили Оружейну палату. Всі ми не змогли відвідати Кремль, бо з числа розпочалася сесія Верховної Ради СРСР.

Хочу ще відмітити, що в МДУ складаються надзвичайно цікаві плани проведення зимових канікул: зустрічі з письменниками, артистами театрів. Ми були на вечорі зустрічі з артистом Мордвиновим. Ця зустріч залишила приємне враження. Мордвинов читав вірші Маяковського, Пушкіна, Лермонтова, уривки з творів Шолохова, Толстого. За прохананням студентів він прочитав монолог Арбеніна. Були наші студенти і на вечорі зустрічі з молодими артистами цирку. Побували також і в Колонному залі Будинку Спілок. Майже всі ходили в Театр сатири, дивилися п'єсу Маяковського «Ваня», про яку багато читали ще в Одесі. У філіалі Великого театру слухали опери «Чіо-Чіо-Сан» і «Севільський цирюльник». Були також у Великому театрі.

Ось все, в загальних рисах, що ми бачили за час нашого перебування в Москві.

Добре й цікаво відпочивши, беремось зараз з усією серйозністю за навчання.

Н. ПЛОТКІНА.

Весело і культурно провели студенти нашого університету зимові канікули. Десятки товаришів відпочивали в санаторіях і будинках відпочинку, побували в туристських походах та екскурсіях. Для студентів були організовані колективні перегляди спектаклів та кінокартин.

Сьогодні ми подаємо добірку матеріалів про відпочинок наших студентів.

МОЇ ВРАЖЕННЯ ВІД ПОЇЗДКИ ДО ЛЕНІНГРАДА

Під час зимових канікул я побувала в одному з чудових міст нашого Союзу—Ленінграді.

За короткий строк канікул мені хотілося як можна ближче познайомитися з цим видатним містом і його визначними пам'ятками. Перш за все, мене вразила зовнішність міста: ширина і рівна лінія вулиць, що перетинають місто у правильному порядку, прекрасні просторі площі, гранітні набережні величної Нєви, чудові пам'ятники архітектури.

Під час перебування в Ленінграді я побувала в 7 музеях. Найглибше враження в мене залишилося від Ермітажу і Російського музею. Державний Ермітаж—це найбільший музей історії культури і мистецтва. Тут зібрані видатні творіння мистецтва і історичні пам'ятки, які характеризують розвиток культури багатьох країн і народів на протязі тисячоліть. Ермітаж був створений у XVIII столітті, але тільки після Великої Жовтневої революції доступ до музею було відкрито для трудящих.

Зимовий палац, до якого прилягає Ермітаж,—видатне творіння російської архітектури. Він був збудований талановитим російським архітектором В. В. Растреллі.

Над оздобленням палацу, його численних залів працювали видатні російські майстри. Багато залів—Малахітовий, Тронний та інші—вважають своєю красою і грациозністю.

Вражає своїм багатством і Російський музей, в якому зібрані видатні твори кращих російських художників.

Цікаві зоологічний, військово-морський, етнографічний музеї та інші.

Дуже сподобалися мені театри Ленінграда: ім. Кірова, Горького, Пушкіна.

Подорож до Ленінграда дала мені багато корисного. З новими силами, добре відпочивши, я приступила до навчання.

Л. ФАДЕЄВА, студ. III курсу фізико-математичного факультету.

НА ПОДІЛЛІ

Хмельницької області майже немає колгоспів, які б не мали мільйонних прибутків. Це дуже помітно на життєвих сусідніх колгоспах імені Калініна, імені Горького і «Перемога».

Із року в рік колгоспи імені Калініна та «Перемога» були відстаючими в районі. В цих колгоспах була низька оплата колгоспного трудняка, а звідси й низька трудова дисципліна. Врожай, як правило, були низькими.

Не раз доводилось правлінням цих артілей просити допомоги у свого сусіда—артілі імені Горького, села Сороколуби. Лише один рік пройшов з часу постанов партії та уряду, а життя в колгоспах імені Калініна та «Перемога» зовсім змінилось. Тут різко зросла трудова дисципліна, минулого року ці колгоспи зібрали великий урожай, одержали великі прибутки від тваринництва. Багатим став колгоспний трудень. Цього року колгоспники цих артілей одержали на трудодень по 2 кг зерна і по 3 крб. 50 коп. грошми. Заможним стало життя колгоспників, радісною стала їх праця.

Обсипані густим інеем стоять сади, на колгоспних ланах лежать снігові замети, затримані дбайливими руками колгоспників. За народними прикметами, це віщує добрий урожай. Всюди, куди не глянеш, снують валки підвід з перепоном, мчать автомашини з мінеральними добривами. Робиться все для того, щоб дрімуюча зараз під своєю білою ковдрою земля отримала весною добре підживлення і віддячила потім трудівникам соціалістичних ланів, всій нашій коханій Вітчизні горами золотого добірного зерна.

А. ТУРОВСЬКИЙ.

І. Одинцов, студент V курсу геолого-географічного факультету, член партійного бюро факультету, Сталінський стипендіат.

В РІДНОМУ СЕЛІ

Приємно після кількох місяців напруженої праці повернутися у своє село, зустрітися з рідними і знайомими, поділитися враженнями від того, що бачив, чув, чого навчився, порадуватися змінам, які відбулися в рідному селі.

Весело і культурно провели дні відпочинку студенти нашого університету з Комінтернівського району, Одеської області. Під час канікул вони побували в школі на вечорі зустрічі з десятикласниками, розповіли

про навчання в університеті, про свої плани на майбутнє. Активну участь взяли студенти в художній самодіяльності району. Колгоспники залишилися задоволені виступами студентів, чуйним ставленням до запитів трудівників села.

Після кожного канікул все міцніше бажання поїхати на село, віддати всі сили й знання вихованню молодого покоління. Там на нас чекають.

К. КАШПЕРУК, ст. III курсу історичного факультету.

КАНІКУЛИ В ОДЕСІ

Цікаво пройшли дні студентських канікул в нашому місті. Для студентів нашого університету та інших вузів міста були прочитані численні лекції на різні теми, влаштувалися вечори, культпоходи, зустрічі з видатними людьми міста, концерти самодіяльності, спортивні зустрічі з волейболу, баскетболу та інші.

25 січня студенти нашого університету слухали в оперному театрі оперу Римського-Корсакова «Садко».

Багатолюдно було 1 лютого у Палаці культури моряків. Тут зібралися студенти всього міста і серед них багато студентів університету.

В цьому палаці, одному з найкращих палаців культури міста, відбувся вечір зустрічі з письменниками—учасниками II Всесоюзного з'їзду письменників.

Після виступів письменників міста і цікавих розповідей про II Всесоюзний з'їзд силами Одеської обласної філармонії був даний великий концерт.

Майже кожного вечора в ці дні

Радісна зустріч

Радісно зустрічають своїх колишніх учнів, а сьогодні студентів вищих та середніх учбових закладів школи.

З якою пошаною і радістю йдуть студенти до своєї рідної школи: адже тут вони здобули свої перші знання, тут вони вперше замірялися над своєю професією, якою зараз опановують з великими успіхами і любов'ю. Так почував себе й я, йдучи на традиційне свято «За честь школи» у залізничну середню школу № 53 ст. Тимашівської.

У приміщенні школи грав оркестр, з усіх куточків чувся сміх молоді, по широкому, заставленому квітами коридору єдиним потоком йшли учні, студенти, вчителі. Увагу всіх привертала виставка учнівських робіт, яка демонструє досягнення школи за перше півріччя 1954-1955 учбового року. А досягнення є: юнати школи брали участь у всесоюзній сільськогосподарській виставці, за що школа та двоє юннатів одержали

зали й кімнати Будинку вечних були заповнені студентською молоддю міста.

Тут відбулися цікаві вечори відпочинку студентів, вечір, присвячений творчості Чехова, музичний четвер з циклу народної пісні, тематичний вечір студентів «Моральне обличчя радянської молоді людини», лекції з циклу «Корифей російського живопису», лекції на тему «Наука і релігія про походження всесвіту», різні наукові й документальні кінофільми.

Під час канікул відбулися спортивні студентські змагання і товариські зустрічі з різними видами спорту. Швидко промайнули веселі й цікаві канікули, і от вже знову світлі аудиторії вузів заповнилися гомінкою молоддю. В одних почалася педагогічна практика, інші слухають лекції, пишуть дипломні роботи, працюють над курсовими, знов почали свою діяльність різноманітні гуртки—студентське життя ввійшло в свою колію. Успіхів вам у навчанні, товариші!

Л. ПУСТОВІТОВА.

похвальні листи та урядові нагороди. Юні авіамоделісти, хіміки, фізики, літератори— всі демонстрували свої досягнення. Директор школи роздівив нам про роботу школи, про завдання, які стоять перед нею в цьому році. На цьому традиційному святі двадцять один учитель школи за свою чесну і благородну працю одержав урядові нагороди. Гаряче вітали своїх любимох вчителів учні й студенти. Після урочистої частини відбувся концерт, організований силами учнів школи, потім всі пішли до спортивного залу, де веселошам не було краю. Грав оркестр, лунав спів, сміх. В ці дні школа ще більше привабила мене своїм багатим життям. Хочеться прикласти всі сили, щоб найкраще підготуватися до майбутньої спеціальності, до нелегкої, відповідальної та благородної роботи в школі.

А. ДОВЖЕНКО, ст. II курсу істфаку.

1865 ДО 90-РІЧЧЯ ОДЕСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ 1955

АКАДЕМІК К. Д. ТРЕТЯКОВ

Видатний український вчений-біолог, заслужений діяч науки академік Костянтин Дмитрович Третяков в Одеському державному університеті працював на посаді професора з 1912 року по 1941 рік. Саме в ці роки за ним утвердилася слава, як за відомим спеціалістом з найактуальніших питань гістології та порівняльної анатомії на основі дарвінізму.

Вихованець Петербурзького університету, розпочавши свою науково-дослідницьку діяльність під благодійним впливом професора А. С. Догеля, в Одеський університет К. Д. Третяков прибув, уже маючи за два десятки друкованих наукових праць.

Дослідження Третякова в доодеський період його наукової роботи, характеризуючись своїм розмахом і широтою, торкалися в основному нових методів досліджень структури органів відчуття хребетних та будови їх нервової системи, а також деяких питань порівняльної анатомії. При цьому одержані ним дані дістали загальне визнання і були включені у фундаментальні підручники з порівняльної гістології та анатомії, як російські, так і іноземні.

Переїхавши в 1912 р. з Петербургу до Одеси, К. Д. Третяков ще ширше розгорнув роботу в області морфологічних проблем морської фауни, наземних тварин. Одним з перших в Росії, застосовуючи витончені методи гістології до вирішення морфологічних проблем, К. Д. Третяков, всупереч прийнятим на той час поглядам, довів, що гістологічна структура внутрішніх частин ока підпорядкована закономірностям еволюції.

Провівши в Одесі цикл робіт, К. Д. Третяков встановив характер драглистої базальної тканини, встановив волокнисту структуру остеоїда. Плодом успішних творчих спостережень К. Д. Третякова з'явилася його докторська дисертація «Органи чутств речної миноги», яка дістала схвальну оцінку глави російських морфологів—академіка Северцова.

У своїй дисертації К. Д. Третяков виявив помилки в старих даних і дав для науки зовсім нове уявлення про будову хребта миноги, її хорди і її оболонки.

Наукова творчість К. Д. Третякова найбільш повного розвитку досягла в роки радянської влади. Спираючись на положення ктенофорної теорії І. І. Мечникова, але поглиблюючи і розширюючи її, К. Д. Третяков дійшов до висновків про походження хорди від клітинної осі шупальця предків ктенофор. Ктенофорна теорія Третякова, ліквідувавши прогалини в еволюційній теорії, з'явилася тим са-

мом тривким мостом від безхордових до хордових, від безхребетних до хребетних. К. Д. Третяков також розробив і теорію походження голчатошкірних, знову підкріпивши найновішими матеріалами погляди Мечникова в цьому питанні.

К. Д. Третяков розробив філогенетичну систему класифікації риб, відстоюючи її разом з іншими радянськими біологами від нападів антидарвіністів.

Наукова діяльність К. Д. Третякова була багатогранною. Крім вивчення організації безхребетних (в зв'язку з розробкою гістологічних питань) він проводив цитологічні дослідження (зокрема дослідження апарату Гольджі), спіраючись на особисто ним винайдені технічні засоби, розроблював матеріал про сейсмогенераторну систему риб, вносячи всюди свої корективи і доповнення, аргументовані і підкріплені даними дослідів. Ним була складена нова раціональна класифікація костистих риб, філогенетично добре обґрунтована.

До честі К. Д. Третякова, до періоду його перебування в Одеському університеті відноситься організація краєзнавчого музею, докорінна реконструкція зоологічного музею, активна участь в заснуванні Одеського сільськогосподарського інституту, організація палеонтологічних експедицій в Одеські катакомби.

Поряд з науковою діяльністю К. Д. Третяков брав активну участь в громадсько-політичному житті нашої області, постійно прагнув до особистої участі в розв'язанні потреб практики (розробка питань рибодобування, використання лиманів і озер для риборозведення і т. д.).

В період Великої Вітчизняної війни Третяков знаходився в Уфі, де працював в Академії наук УРСР, дійсним членом якої він був обраний в 1929 році. Знаходячись в Башкирії, Третяков не припиняв своєї кипучої наукової діяльності, приймаючи активну участь у вивченні природних ресурсів цього краю.

В післявоєнні роки академік Третяков, повернувшись з Академією до Києва, плідно працював в Академії наук, очолюючи інститут зоології.

Помер К. Д. Третяков в 1950 році, зберігши до самої смерті широкий зв'язок з Одеським університетом, з своїми учнями і працівниками університету.

Цінна наукова спадщина, залишена К. Д. Третяковим, включає понад 100 друкованих праць, більшість яких досі не втратила свого актуального значення для радянської науки.

М. ІЛЬЕНКОВ.

У БОТАНІЧНОМУ САДУ

Головним завданням ботанічного саду є вивчення і збагачення на основі передової мічуринської біологічної науки рослинних ресурсів півдня України, акліматизація і введення нових рослин в різні галузі народного господарства. Тому в 1955 році буде приділена особлива увага розробці вказаної програми. Поряд з цим, в 1955 році буде розпочата робота по створенню колекційних фондів квітково-декоративних рослин, а також по виведенню нових вітчизняних сортів роз та багатолітніх і однорічних рослин. Будуть значно розширені роботи по виведенню, випробуванню та впровадженню у виробництво кращих сортів персика й інших плодкових культур.

З метою поліпшення науково-освітньої роботи ботанічного саду і зв'язків з населенням, намічено організувати експозиційні ділянки технічних, кормових, харчових рослин. Буде значно поліпшена екскурсійна робота. В основу проведення науково-освітньої роботи саду в цьому році буде покладена природничо-атеїстична пропаганда, пропаганда еволюційного світогляду, передових методів Мічуринської агробіологічної науки, розповсюдження серед населення знань по садово-парковому будівництву, декоративному садівництву, квітництву та плідництву.

Для цього саду необхідно розширити науково-експериментальну і на-

уково-освітню базу. З цією метою сад відводить ділянку в 10 га (нову територію) для створення парку-дендрарія. Він повинен бути основною базою для науково-дослідної роботи в галузі зеленого будівництва, інтродукції та акліматизації деревно-кущових рослин.

Для того, щоб майбутній парк відповідало успішно розв'язанню теоретичних, експериментальних і науково-освітніх завдань, він повинен бути зразком садово-паркового мистецтва півдня України.

До виконання цієї великої роботи ботанічний сад приступив з осені 1954 року. Зараз вже закінчується розробка проекту реконструкції дендрарія. Завершено планування території, проведено повний дендрологічний опис існуючих насаджень старого парку.

Розроблений також асортимент деревно-кущових рослин для створення дендрарія. Випикується садильний матеріал, якого у нас недостатньо. З весни цього року реконструкція парку розгорнеться в повному обсязі.

Недавно партійне бюро університету слухало звіт про нашу роботу. Нам було вказано на ряд недоліків. Зараз колектив ботсаду працює над виконанням завдань, поставлених ректоратом і партбюро.

В. НЕСТЕРЕНКО.

ПАМ'ЯТІ проф. В. Є. ЄВГЕНЬЄВА-МАКСИМОВА

Недавно в Ленінграді помер найвидатніший знавець і дослідник життя і творчості Некрасова професор Ленінградського університету, доктор філологічних наук Владислав Євгенович Євгеньєв-Максимов. Його перу належать десятки книг, присвячених Некрасову та іншим великим діячам революційної демократії, сотні статей про літературу 60-х років. В. Є. Євгеньєв-Максимовим вперше було розшукано і опубліковано багато різних архівних матеріалів про Некрасова, особливо про його журнальну діяльність в «Современнике» та «Отечественных записках». Перу невідомо належить трьохтомна монографія про журнал «Современник» — перше капітальне дослідження з історії російської журналістики. В останні роки життя він працював над багатотомною біографією Некрасова, якої вийшло за життя автора три томи.

Пам'яті В. Є. Євгеньєва-Максимова в нашому університеті було присвячено засідання аспірантського семінару, що працює при кафедрі української літератури. Доцент А. В. Недзвідський, чим консультантом під час роботи над кандидатською дисертацією був покійний професор В. Є. Євгеньєв-Максимов, докладно охарактеризував його як ученого і людину. Завжди з великою увагою ставився невідомо до молодих науковців, залучав їх до нових досліджень. Розповівши про широке коло досліджень ученого, доц. Недзвідський згадав, що проф. Євгеньєв-Максимов правильно розв'язав ряд важливих питань російсько-українського єднання в епоху 60-х років.

Творчість молодих художників

Ряд студентів нашого університету відвідали першу обласну виставку робіт молодих художників. Праці недавніх випускників художнього училища, художніх вузів, майстерень художнього фонду і інших товариств художників приваблюють доброю якістю більшості творів, їх життєрадісністю. Вони свідчать про помітне творче зростання молодих художників. Привертає увагу серія студій К. Лошикіна, В. Бельцова і Л. Луньова, праці В. Суслова і О. Фрейдіна та багатьох інших.

У відділі скульптури і кераміки приваблюють цікаві твори Ф. Фалєчук («Балерина»), І. Єлушайки («Ваньок», «Признання»), Н. Фурер («Юні натуралісти») та інші.

Перша обласна виставка праць молодих художників—важливе і корисне починання.

Більше таких концертів на сцену великого актового залу

13 лютого в приміщенні великого актового залу виступав з концертом Ансамбль пісні і танцю Одеського військового округу (художній керівник—підполковник Г. М. Добродеев). Хоч програма концерту була невелика, але різноманітність тематики й доброякісне виконання майже всіх номерів справили на присутніх приємне враження.

Військові пісні змінювались піснями про могутність і славу нашої великої Вітчизни, про комсомольців, які йдуть на циліни та перелогові землі; пісні російських композиторів та російські народні пісні чергувалися з українськими народними піснями; оповідання про любов чергувалися з політичною сатирою на міжнародні теми.

Великим успіхом користувалися танці: солдатський жартівливий танець «Допризивники», танець «Русская красавица». На честь незламної дружби двох великих братніх народів—радянського і китайського—ансамбль виконав танцювальну сюїту «Китайсько-радянська дружба», де російські танці поєднувалися з китайськими народними танцями. Цей номер також мав великий успіх.

Особливо хочеться відмітити виступ соліста П. Бойко, який дуже вміло виконав українські народні пісні: «Ти казала приходи, приходи», «В місяці йоні випала пороша» та «Сусідка».

Всі присутні, переважно більшість яких становила студентська молодь нашого університету, були дуже вдячні за концерт.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КУТОК

КОКА ВИРОН

ПЛАМЯ ОКТЯБРЯ

В родимый край, где озеро блестит,
Где Розафат стоит на вышине,
Буна-река среди долей бежит,
Шумя волной в далекой стороне.
И тополи, качая головой,
Сопровождают музыку реки.
Стены домов сверкают белизной
Немеркнушей сияющей красы.
В горе Цукаль белеет седина.
Ту седину наш Медя воспевал.
Там, горцы говорят, что спит луна
И великан незримый среди скал.
Но великан тот, зримый для меня,

Не тот, о ком преданье говорит,—
Могучий мой народ стоит в веках
У берегов Балкана, как гранит.
Не раз висели тучи над страной,
Не раз был отуманен небосвод,
Но древний стяг свободы, стяг
Святой

Все бури выстоял, как мой народ
И если долгожданная заря
Нам принесла красавицу-весну,
Свершилось это только потому,
Что разгорелось пламя Октября!

В. ДУБИНА, А. ПОТОЦКИЙ.

Андрій ЯРМУЛЬСЬКИЙ.

Под дождем

Не хочу я идти под дождем,
Подождем под навесом чуть-чуть,
И лечу под навес я бегом,
С другим место я там захвачу.
Друг остался за мной, позади,
«Погоди»,—он кричит мне, и вдруг
Луг вдали синий свет осветил,
И пошел свежий ливень вокруг.
«Дождь пришел»,—рады все под
навесом!

Из-за лесу пришел и на рожь

Опустил водяную завесу.

Ну, теперь будет рожь — не

пройдешь!

Спізнівсья

Чи вернусь до сина ти не пізно?
Бач, юнак тебе і не впізнав...
А колись малим хлоп'ятком слізю
До поли твоєї припадав.
Та тоді спокійно ти відмовив:
«Татко піде купити шоколад».

І лишив хлоп'я білоголове,

А назад... не повернувся назад.

«Де ти був?»—юнак не запитає.

«Чом так довго?»—також

промовчить.

Лиш в задумі вимовить: «А знаєш

І без шоколаду зміг прожити...»

Василь ДІДЕНКО

На канікули

За вікном берізки вітля,
Ніби спомини чісь...
Караокий братик Вітя
На лежанці причаїсь.
У калачик склавши ноги,
В очі дивиться мені.

Тільки ж звідки це у нього
Сльози тихі та сумні?
Я їх витру пеленою,
Зупиню ласкавим-«цить...»
Певно, скучив він за мною
І не сміє говорити.

У ДИПЛОМАНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

Підсумком наукової роботи студента університету є дипломна робота. Вона яскраво свідчить про те, як студент працював на протязі чотирьох років, що входило в коло його наукових інтересів, які проблеми цікавлять його. Серед студентів-філологів є багато таких, які обирають собі тему ще на 4-му або й на III курсі, і працюють над нею систематично, поглиблюючи, розширюючи коло питань.

Велике значення у цьому відношенні мають наукові гуртки, де під керівництвом викладачів члени гуртка мають змогу працювати над обраними темами. Часто невелика доповідь, обговорена в гуртку чи на спецсеминарі розкриває перед студентом ряд цікавих нерозв'язаних питань, переростає в дипломну роботу.

Так працювали студенти Лозовенко, Задирака (V курс, укр. відділ), Шипунова, Батичко, Соколовська, Абрамова та інші. Дипломант т. Лозовенко уже на початку IV курсу почав працювати над трилогією Ю. Смолича. Уже тоді він ознайомився з матеріалами по даній темі. Виявилось, що в літературній критиці трилогії ще не дано вичерпної оцінки. Але поступова праця над темою допомогла т. Лозовенку повністю оволодіти темою. В результаті півторарічної праці т. Лозовенко написав самостійну дипломну роботу.

Розпочали роботу ще на IV курсі над темами і тт. Батичко та Шипунова, яких давно захоплює питання майстерності типізації в творчості Л. М. Толстого. Тов. Батичко говорить, що найбільше захоплюють її питання портретної характеристики, як засобу розкриття внутрішнього світу героя та інші малорозроблені питання.

Багато довелось попрацювати тов. Шипуновій над питанням: засоби створення національного характеру російської жінки у творчості Л. М. Толстого. Вона опрацювала роман «Война і мир», чорнові записки Толстого.

Хвилює тов. Шипунову й питання про погляди Л. М. Толстого на мистецтво; в чому його погляди збігаються з поглядами революціонерів-демократів, в чому—ні, і як це позначилось на його творчості.

Дипломант тов. Задирака 4 роки приймав активну участь в наукових гуртках. Його найбільше приваблювали питання з теорії літератури. Тому він вирішив і тему дипломної роботи взяти з теорії літератури.

Він працює над малорозробленою проблемою—характер і тип. Для розв'язання цієї проблеми він опрацював ряд творів класичної і радянської літератури. Перші свої висновки тов. Задирака висловив у доповіді на гуртку теорії літератури. Активна участь тов. Задираки в наукових гуртках допомагає йому успішно писати дипломну роботу, провідна проблема якої мало розроблена.

Дипломантка Фабіанська В. (V курс рос. відділу) обрала тему дипломної роботи в кінці IV курсу. Вона давно уже цікавилась творчістю Горького, тому й обрала малорозроблене питання в творчості Горького—«Казки про Італію». Дипломна робота тов. Фабіанської носить polemичний характер. Дипломантка висвітлює й питання традицій Горького в творах Павленка про Італію. Ще в першому семестрі тов. Фабіанська звітувала на кафедрі про свою роботу. 25 березня тов. Фабіанська закінчить дипломну роботу.

Активна участь в наукових гуртках, вперта самостійна робота допомогла цим дипломантам в їхній праці над дипломними роботами. Можна бути впевненим, що ці товариші своєчасно завершать дипломні роботи і розпочнуть сумлінно готуватись до державних екзаменів.

П. ФОЛЯ, студент V курсу філологічного факультету.

ЦІКАВА ДОПОВІДЬ

Зоологічний музей Одеського державного університету придбав шкіру і кістки молодого бегемота. З них будуть зроблені чучело та скелет.

Такий вид бегемотів був розповсюджений в більшій частині Старого світу. Зараз він зберігся тільки в Африці, в невеликій кількості бо по-жищяцькому винищувався.

ГОНЧАР, ст. науковий працівник зоологічного музею.

ЦІКАВА ДОПОВІДЬ

В Будинку вчених на днях відбулося розширене засідання Пушкінської комісії, присвячене 118-річчю з дня народження великого російського поета Олександра Сергійовича Пушкіна. З доповіддю на тему «Пушкін—критик» виступила доцент З. А. Бабайцева.

Після доповіді демонструвався кінофільм «Пушкін».

Редактор І. М. ДУЗЬ.